

му е — всенародно възраждане на 20 юлий 1810 година, съ центъръ Кара-Евренъ, въ което взематъ участие всички тракийски войводи, начело съ гиздавия Индже войвода¹⁾.

Презъ месецъ септемврий 1829 година следъ Одринския миръ, вуйчото на Караджата Стоянъ войвода,²⁾ като научилъ за сключеното примирие между графъ Дибича и турскитъ войски, съставилъ група и се присъединилъ въ четата на капитанъ Георги Стойковъ Мамарчевъ, вуйчо на Раковски, за да водятъ на свой сили борбата за свобода.

Узуновскиятъ родъ въ своята история има съхранени страници, въ които се разказва за тѣхната непримирима борба и смъртна омраза къмъ гърци и турци. Отъ Бинбеловския (Беленския) и Узуновския родове, отъ родословието на Родопския князь Момчилъ, съ неговата корава неустрашимостъ, героичностъ и величие на духа, съ неговата славна хайдушка гордостъ, предали въ характера на Караджата едно достойно наследство — възвишена душа и родолюбиво сърдце, което е туптяло само за България.

¹⁾ Каква е кончината на Индже войвода — нѣмаме никакви свидетелства. Образътъ на този герой е възкресенъ отъ Йорданъ Йовковъ въ легендата „Индже“ Вж. Йорд. Йовковъ, Старопланински легенди, стр. 118-154. София. Книгоизд. Хемусъ, 1932.

²⁾ Отъ рода на Нико Боляринъ, чийто родъ води Стояна, сестра на Момчилъ войвода.